

ข่าวสำนักงานศาลรัฐธรรมนูญ

ศูนย์ราชการเฉลิมพระเกียรติ 80 พรรษา 5 ธันวาคม 2550 อาคารราชบุรีดิเรกฤทธิ์
เลขที่ 120 หมู่ 3 ถนนแจ้งวัฒนะ แขวงทุ่งสองห้อง เขตหลักสี่ กรุงเทพมหานคร 10210
โทรศัพท์ 0-2141-7777 โทรสาร 0-2143-9525

www.constitutionalcourt.or.th

Facebook : www.facebook.com/constitutionalcourt.thai
E-mail : pr_constitutionalcourt@hotmail.co.th

ข่าวที่ ๑๓/๒๕๕๖

วันพฤหัสบดีที่ ๑๖ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๕๖

วันนี้ ศาลรัฐธรรมนูญมีการพิจารณาพรรคคดีและมีผลการพิจารณาในคดีที่สำคัญ ดังนี้

๑. เรื่อง ผู้ตรวจการแผ่นดิน (ผู้ร้อง) ขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๔๕ (๑) ว่า พระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. ๒๕๓๗ มาตรา ๗๔ มีปัญหาความชอบด้วยรัฐธรรมนูญ มาตรา ๓๙ วรรคสอง หรือไม่ (เรื่องพิจารณาที่ ๕๗/๒๕๕๕)

คำร้องนี้ ผู้ร้องได้รับเรื่องร้องเรียนจากบริษัท อารียา พรอพเพอร์ตี้ จำกัด (มหาชน) ว่าถูกเจ้าพนักงานทำการค้นเพื่อพบและยึด/อายัดเครื่องคอมพิวเตอร์หรือแผ่นซีดี กรณีมีการติดตั้งหรือบันทึกข้อมูลโปรแกรมคอมพิวเตอร์ละเมิดลิขสิทธิ์ในงานวรรณกรรม และได้มีการร้องทุกข์เกี่ยวกับการละเมิดลิขสิทธิ์โดยได้มีหมายเรียกผู้ต้องหาจากกองบังคับการปราบปรามการกระทำความผิดเกี่ยวกับอาชญากรรมทางเศรษฐกิจมายังบริษัท และกรรมการบริษัททุกคนในฐานะผู้ต้องหา ผู้ร้องเรียนเห็นว่า พระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. ๒๕๓๗ มาตรา ๗๔ ซึ่งบัญญัติว่า “ในกรณีที่นิติบุคคลกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ถือว่าการกรรมการหรือผู้จัดการทุกคนของนิติบุคคลนั้นเป็นผู้ร่วมกระทำความผิดกับนิติบุคคลนั้น เว้นแต่จะพิสูจน์ได้ว่าการกระทำของนิติบุคคลนั้นได้กระทำโดยตนมิได้รู้เห็นหรือยินยอมด้วย” เป็นบทบัญญัติที่ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๓๙ วรรคสอง ซึ่งบัญญัติว่า “ในคดีอาญา ต้องสันนิษฐานไว้ก่อนว่าผู้ต้องหาหรือจำเลยไม่มีความผิด” ผู้ร้องพิจารณาแล้วเห็นว่า บทบัญญัติแห่งกฎหมายดังกล่าวมีปัญหาความชอบด้วยรัฐธรรมนูญ มาตรา ๓๙ วรรคสอง

ผลการพิจารณา ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาแล้ว เห็นว่า พระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. ๒๕๓๗ มาตรา ๗๔ เป็นบทบัญญัติที่เป็นการสันนิษฐานความผิดของจำเลยและผลกการการพิสูจน์ข้อโต้แย้งหรือหักล้างข้อสันนิษฐานนั้นไปให้กรรมการหรือผู้จัดการทุกคนของนิติบุคคลนั้น จึงเป็นบทบัญญัติที่ละเมิดหลักประกันแห่งสิทธิและเสรีภาพของผู้ต้องหาหรือจำเลยเกี่ยวกับความรับผิดทางอาญาที่รัฐธรรมนูญให้การรับรองว่าบุคคลจะไม่ถูกลงโทษทางอาญาจนกว่าจะมีพยานหลักฐานมาพิสูจน์ได้ว่าเป็นผู้กระทำความผิดตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๓๙ วรรคสอง

ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยว่า พระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. ๒๕๓๗ มาตรา ๗๔ มีปัญหาเกี่ยวกับความชอบด้วยรัฐธรรมนูญ เพราะขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๓๙ วรรคสอง

๒. เรื่อง ประธานสภาผู้แทนราษฎรส่งคำร้องของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๙๑ ว่า สมาชิกภาพสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของนายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ สิ้นสุดลงตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๐๖ (๕) ประกอบมาตรา ๑๐๒ (๖) หรือไม่ (เรื่องพิจารณาที่ ๗/๒๕๕๖)

ข้อเท็จจริงตามคำร้องนี้ สรุปได้ว่า สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จำนวน ๑๓๔ คน อาศัยอำนาจตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญ มาตรา ๙๑ วรรคหนึ่ง เข้าชื่อเสนอคำร้องต่อประธานสภาผู้แทนราษฎรเพื่อขอให้ส่งคำร้องให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยว่า สมาชิกภาพสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของนายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ สิ้นสุดลงตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๐๖ (๕) ประกอบมาตรา ๑๐๒ (๖) หรือไม่ เนื่องจากกระทรวงกลาโหมได้มีคำสั่งปลด ร.ต. อภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ ออกจากราชการเป็นนายทหารกองหนุน สาเหตุมาจากเมื่อวันที่ ๒ มิถุนายน ๒๕๓๑ ว่าที่ ร.ต. อภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ รักราชการอาจารย์ส่วนการศึกษาโรงเรียน จปร. ได้ใช้เอกสารใบสำคัญ สด.๙ แทนฉบับที่ชำรุดสูญหาย ลงวันที่ ๘ มิถุนายน ๒๕๓๑ อันมีข้อความสาระสำคัญอันเป็นเท็จ (ถือว่าเป็นเอกสารเท็จ) ไปประกอบการขึ้นทะเบียนกองประจำการ ณ จว.น.ย. จนทำให้เจ้าหน้าที่สัสดีผิดหลงออกใบสำคัญ สด.๓ ลงวันที่ ๒ มิถุนายน ๒๕๓๑ ขึ้นทะเบียนกองประจำการ ว่าที่ ร.ต. อภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ หมายเลขทะเบียน ท.บ. ๒๕๓๑ ก.ท. ๑๐๘๐๓ อันเป็นการกระทำที่ละเมิดศีลธรรม จริยธรรม และแบบธรรมเนียมทหารของนายทหารสัญญาบัตร เป็นการกระทำไม่สุจริตเพื่อประโยชน์แห่งตน เป็นการทุจริตประพฤติมิชอบในวงราชการ ผิดวินัยทหารอย่างร้ายแรง ไม่สมควรให้อยู่ในราชการต่อไปนับแต่วันกระทำผิด และคณะกรรมการของกระทรวงกลาโหมได้พิจารณาแล้ว เห็นว่ามีเหตุอันสมควรให้ลงโทษเนื่องจากกระทำผิดทางวินัย ตามพระราชบัญญัติว่าด้วยวินัยทหาร พุทธศักราช ๒๔๗๖ โดยปลดออกจากราชการ ตามคำสั่งกระทรวงกลาโหม ที่ ๑๑๖๗/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๘ พฤศจิกายน ๒๕๕๕

ผลการพิจารณา ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาแล้ว มีคำสั่งให้รับคำร้องไว้พิจารณาวินิจฉัย (มติ ๗ ต่อ ๒) ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๙๑ ประกอบข้อกำหนดศาลรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณา และการทำคำวินิจฉัย พ.ศ. ๒๕๕๐ ข้อ ๑๗ (๓) และให้ผู้ถูกร้องยื่นคำชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาภายในระยะเวลาที่ศาลกำหนด

๓. เรื่อง นายบวร ยสินทร กับคณะ ขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๖๘ ว่า ประธานรัฐสภา ที่ ๑ กับพวกรวม ๓๑๕ คน ดำเนินการแก้ไขรัฐธรรมนูญเป็นการใช้สิทธิและเสรีภาพตามรัฐธรรมนูญเพื่อล้มล้างการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขตามรัฐธรรมนูญ และเพื่อให้ได้มาซึ่งอำนาจในการปกครองประเทศโดยวิธีการซึ่งมิได้เป็นไปตามวิถีทางที่บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญนี้ หรือไม่ (เรื่องพิจารณาที่ ๑๔/๒๕๕๖)

คำร้องนี้ นายบวร ยสินทร กับคณะ ยื่นคำร้องขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๖๘ ว่า ประธานรัฐสภา กับพวกรวม ๓๑๕ คน กระทำการเพื่อแก้ไขรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๑๙๐ ซึ่งมีหลักการที่เป็นการจำกัดสิทธิและการมีส่วนร่วมของประชาชน ลิดรอนพระราชอำนาจในการมีพระบรมราชวินิจฉัย และมีผลนำไปสู่การล้มล้างการปกครอง

ระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข หรือเพื่อให้ได้มาซึ่งอำนาจในการปกครองประเทศ โดยวิธีการซึ่งมิได้เป็นไปตามวิถีทางที่บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญ

ผลการพิจารณา ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาแล้ว เห็นว่า การแก้ไขเพิ่มเติมรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๙๐ เป็นคนละกรณีกับการแก้ไขเพิ่มเติมรัฐธรรมนูญ มาตรา ๖๘ ซึ่งเป็นการลิดรอนสิทธิของประชาชนในการพิทักษ์รัฐธรรมนูญ จึงไม่มีมูลกรณีที่จะฝ่าฝืนรัฐธรรมนูญ มาตรา ๖๘

ศาลรัฐธรรมนูญมีมติเอกฉันท์ไม่รับคำร้องไว้พิจารณาวินิจฉัย

๔. เรื่อง นายวรินทร์ เทียมจรัส ขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๖๘ ว่า นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ ผู้ถูกร้องที่ ๑ นายนิคม ไวยรัชพานิช ผู้ถูกร้องที่ ๒ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและสมาชิกวุฒิสภา ผู้เสนอร่างฯ และสมาชิกรัฐสภา ผู้รับร่างฯ ผู้ถูกร้องที่ ๓ ในวาระที่ ๑ ที่ ๓ กระทำการเพื่อแก้ไขรัฐธรรมนูญด้วยการตัดสิทธิของบุคคลในการพิทักษ์รัฐธรรมนูญ หรือไม่ (เรื่องพิจารณาที่ ๑๒/๒๕๕๖)

คำร้องนี้ นายวรินทร์ เทียมจรัส (ผู้ร้อง) ยื่นคำร้องขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๖๘ โดยกล่าวอ้างว่าผู้ถูกร้องทั้งหมดได้บังอาจร่วมกันกระทำการโดยจงใจและเจตนาอันเป็นการกระทำโดยตำแหน่งของสมาชิกแห่งรัฐสภาซึ่งเป็นตัวแทนของปวงชนชาวไทยอันเป็นการกระทำหรืองดเว้นการอันต้องกระทำตามหน้าที่ในฐานะผู้ดำรงตำแหน่งหน้าที่ราชการ ทั้งยังจงใจใช้สิทธิและเสรีภาพและอำนาจหน้าที่ขัดต่อบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญด้วยการเสนอร่างแก้ไขเพิ่มเติมรัฐธรรมนูญ มาตรา ๖๘ และมาตรา ๒๓๗ และร่างแก้ไขเพิ่มเติมรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๙๐

ต่อมาผู้ร้องขอถอนคำร้องเฉพาะในส่วนของสมาชิกรัฐสภาผู้รับร่างฯ ผู้ถูกร้องที่ ๓ ศาลมีคำสั่งอนุญาต

ผลการพิจารณา ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาแล้ว มีมติดังนี้

(๑) มีมติ (๕ ต่อ ๔) รับคำร้องกรณีการแก้ไขเพิ่มเติมร่างรัฐธรรมนูญ มาตรา ๖๘ ไว้พิจารณา

(๒) ส่วนกรณีการแก้ไขเพิ่มเติมร่างรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๙๐ นั้น เป็นคนละกรณีกับการแก้ไขเพิ่มเติมร่างรัฐธรรมนูญ มาตรา ๖๘ ซึ่งเป็นการลิดรอนสิทธิของประชาชนในการพิทักษ์รัฐธรรมนูญ จึงไม่มีมูลกรณีที่จะฝ่าฝืนรัฐธรรมนูญ มาตรา ๖๘ จึงมีมติเอกฉันท์ไม่รับคำร้องเฉพาะในส่วนนี้